

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus. Praxis ad exercitium actus formationis verbi, mystici
remissione, aut interruptione, etiam quacunque interueniente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

tempore remittit: non tamen ita, ut mysticus ad soleitatem, & tedium carentiam confortij diuinæ naturæ cadat; sed quod intensiores actus fruitionis non semper æquè intendi possint. Vnde etiam, licet actualiter fruitio non possit per operationis actus intendi; remanet tamen diuina bene-afficiens in ordinario gustu, circa quem reintuendum, & foundum intellectus detinetur, ut de in iterum cum libuerit, aut per occupationes alias permisum fuerit, auctus exercitium renouetur, intendatur, ac continuetur, perficiendo hisce infinitis seu inobseruabilibus operationibus circularem aliquam notabilem mutationem, seu gradum quandam. ut dictum est a supra. In hac porro operationum remissione, ac renouatione incredibilis adstat iucunditas, perfectioribus, & nouis in actionibus diuinis, arcani amoris exercitium, reintendentibus. cum itaque non uno actu omnia, & singula de diuino infinito Bonō, & Pulchro haberi possint, hinc admirabili varietate, alia atque alia diuinorum participatio, incessanter succedens, æternæ beatitudinis imitatur insatiabilitatem. & hic est modus ordinarius status Transformationis descendens supra omnem affirmationem, vel negationem. nam de Deo aliciquid affirmare, vel negare, est prius quædam via ad Deum tendendi, & ab eius bono, & pulchro aliciquid eliciendi: at hoc loco per donum sapientiae, vitali

gusto per prius ipsa voluntas, maxima amicabilitate consortij diuinæ naturæ perfusa est, & absque ylla acquisitionis mora ipsum habitum, possessum, & bene-afficiens diuinum bonum, intellectus in primo instanti operationis apprehendit, dijudicat, & circumvolutionibus suis digerit, fouet, ac continuo renouat. quod dum mystici faciunt tanquam stellæ b quæ dederunt lumen in custodijs suis, & lætatae sunt, & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas, cœlesti rore perfundantur. interea vero si in auctus exercitio ad amoris excessum intellectus operationes supplementem, dimoueatur, similia euenient, quæ habentur c infra; hic autem consequenter exponimus,

Praxin ad exercitium auctus formationis verbi mystici remissione, aut interruptione, etiam quacunq; interueniente.

ARTICVLVS SECUNDVS.

Dixi d nunc cœpi. ac si diceret, ô pia anima, cum omnis actio humana sit singularis, & in Nunc præsenti tantum duret, non poterit vtiq; fruitionis mysticæ initium dari, nisi ex summo bono in Nunc præsenti realiter coniuncto. & ideo amantissimi Domini, si quandoque ex conditione, aut fragilitate huius vitæ interruptionem, aut remissionem aliquam in arcano amore passi fuerint; ipso instanti, quo hoc ipsum animaduerterint, sua interiora perlustrando dijudicant: scilicet statum proprium

a par. 6. a. 4. b Baruch. 3. c a. 2. § 3. d Psal. 76.

prium, regionis mentalis amplitudinem, situs spiritualis conditionem, species differentiam; moxque ab inferiorum specierum, seu similitudinum imperfectionibus se expediunt, atque ad puræ intelligentiæ operationes, seu verba pronuntianda sese recipiunt; sublimiusque, ac purius ad fruitionis continuationem renouant, idque facillimè, & admodum iucundè. gratia enim saudatus animis, & per donum sapientiæ pro consuetudine exercitatos habens sensus, si interruptionem, aut remissionem aliquam, à puris, & perfectis operationibus senserit; ipso facto per insufficiētēm primæ veritatis radium, pījs mentibus semper colludentem, tanquam verus adorator, adorans Deum in spiritu & veritate, ac ad consortium diuinæ naturæ vitali gustu in hoc statu Transformationis semper præexistens, sese recipit, ab eoq; bene-afficientiam acceptā operationibus intellectus perficit, renouandoque fruitur, ac diuino alimento rursus viuit; tanquam speculum, leui quidem halitu à solita claritate obscuratum, modica verò abstersione iterum suæ pulchritudini restitutum. & certè si ob conditionem huius vitæ, puta necessarij somni, aut fragilitatem, scilicet distractionis, vel leuis imperfectionis interruptionem actualē amicitiæ Dei causantis, tanta est restitutio- nis, & resumptionis ad fruitionem facilitas; quanto maior, & expeditior concedenda erit in actibus meritorijs, puta sacri studij ad conciones, Theologiæ,

aut regiminis ad bonum publicum, a- liarumque piarum actionum?

Sicut autem hæc pro actus exercitio ad Hic, & Nunc accipienda sunt; ita quoque in ipsius status Transformationis modi descendenti, à supremis per media usque ad infima, pulchro ordinatoque descensi, & econtra Transformationis modi ascendi, ab infimiis per media usq; ad superiora ascensi; consideranda erunt. ita ut pia anima in omni regione, vbi, situq; mentali, semper sese conformiter habeat, ad id quod in praesenti de diuinis confortijs præexistenter. in supremis quidem eminenter, in medijs sapienter, in infimiis autem sub collecti boni ratione procedens. quo ita diuina quadam vita incessanter vivat: nec non in ipso etiam somno a subinde cor eius vigilet, atque à phantasmatum simulachris liberata mens, multa, magis sapienter, quam in vigilijs contempletur. Iam verò adhuc præstantiores operationes explicemus consequenter.

Praxis ad exercitium actus prout ad mentis excessum penetrat, & ab illo remittendo diuinum lumen ad formationem Agalmatis resultat.

ARTICULUS TERTIUS.

Guttur tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto meo ad b potandū, labijsq; & dentibus illius ad ruminandum. ac si diceret: o pia anima, sicut præstans & copiosum vintum, per guttur ad interiora dilabitur, & dein sua

Ff 3

acti-

a ut dict. infr. Decis. 4. a. 1. b Cant. 7.